

Ročník XV.

17. květen 2020

Číslo 20.

6. neděle velikonoční

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Sk 8,5-8,14-17 2. čtení: 1 Petr 3,15-18
Ev.: Jan 14,15-21

Ž1 66 Jásejte Bohu, všechny země!

Kapka rosy z Božího slova: Pán Ježíš nám přislibuje Ducha pravdy. Ten už přebývá i v mé srdci. Přesto mám stále znovu prosit o to, aby mě nově a hlouběji obdarovával.

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ NEDĚLE MODLITEB ZA PRONÁSLEDOVANÉ KŘESTĀNY

Drazí bratři,

stále jsme v mimořádné situaci. I když už máme možnost slavení veřejných bohoslužeb, jsme ještě omezeni. V dubnových ACO jsem oznámil, že po dobu krizového stavu se ruší plánované sbírky. Tak to platí i o svatodušní sbírce na církevní školství. Ta se letos nekoná.

Zároveň ale myslím na to, že pronásledovaní křesťané mají v této době dvojnásob těžké. Jejich pronásledování neumlká, ale současně zbytek křesťanů jim přestává věnovat pozornost, když řeší své problémy s koronavirem a pak bude řešit problémy hospodářské krize.

Na 6. neděli velikonoční připadá den modliteb za pronásledované křesťany. I když bude v kostele málo lidí, pamatujme, prosím, společně na pronásledované křesťany. A jako obětní dar k témtoto modlitbám přidejme ohlášenou sbírku na pomoc křesťanům na Blízkém východě, i když bude skromná.

S přáním všeho dobra od Pána zdraví a ze srdce žehná

ODPUŠTĚNÍ UPROSTŘED MOŘE KRVE

Navzdory krutému údělu dokázala odpustit a nalézt vnitřní vyrovnost.

Roku 1994 v africké republice Rwanda se odehrála jedna z nejstrašlivějších etnických genocid poslední doby. Předpověděla ji v 80. letech Panna Maria ve svém zjevení v Kibeho třem dívčám. Dlouhodobé vzájemné nepřátelství mezi kmeny Hutu a Tutsi přerostlo nakonec v systematický akt vyvražďování Tutsiů Hutuy, kteří následně opláceli stejným způsobem. Odpuštění, požadované Kristem, se tenkrát stalo pro mnohé těžkým požadavkem. Přesto mnozí katoličtí křesťané Rwandy to dokázali, jak dosvědčuje Immaculée Ilibagiza, již Hutuové vyvraždili rodinu a přátele. Pojednává o tom ve svých knihách „Odpustila jsem“ a „Růženec mi zachránil život“.

BĚSNĚNÍ NENÁVISTI

Immaculée pochází z velmi dobré tutsijské katolické rodiny, která byla v úzkém kontaktu s kněžími a pravidelně se modlila růženec. Otec pracoval ve škole, vedené řeholnicemi. Nadaná Immaculée snila o studiu přírodních věd na univerzitě.

Bohužel dábelská nenávist si krutě zahrála s jejím osudem. Hutujské ozbrojené tlupy oblehly jejich obec a začaly Tutsie vraždit mačetami. Otec v napjaté situaci nařídil Immaculée, aby se uchýlila do úkrytu protestantského pastora Murinziho, který sice byl Hutu, ale jako křesťan odmítal násilí a poskytoval pomoc zabíjeným Tutsiům. Immaculée nechtěla opustit rodinu, otec jí to však autoritativně nařídil s odvoláním na poslušnost dětí vůči rodičům, která je v africké mentalitě silně zakoreněná. Na rozloučenou ji vtiskl do dlaně červenobílý růženec se slovy: „Už tady nebudu, když mě budeš potřebovat. Od této chvíle je tvým otcem tento růženec. Kdykoli budeš mít problémy, volej jeho prostřednictvím o pomoc, a dostaneš ji.“

Místní Hutuové, z nichž někteří do té doby sousedsky docela dobře s rodinou Immaculée vycházeli, se stali nakonec jejich krutými katy.

Všechny vyvraždili, pouze Aimable, bratr Immaculée, jenž studoval v Senegalu, unikl smrti. Ve svých 24 letech tak Immaculée přišla o rodiče a sourozence. Po strastiplných životních peripetiích sehnala nakonec práci v hlavním městě Kigali u expozitura OSN. Nakonec se šťastně vdala a dodnes žije v USA, kde vydala své knihy, které jsou svědectvím nejen o lidské krutosti, ale také o sile odpouštějící lásky.

ODPUŠTĚNÍ V SILE RŮŽENCE

Za svou záchrannu vděčí právě růženci. Píše: „To, že jsem se během genocidy naučila modlit růženec tak, jak jsem se jej modlila, mi zcela jistě zachránilo život.“ Popisuje, jak hutušti zabijáci již stáli před koupelnou, v níž se ukrývala. Tím více svírala růženec a modlila se, i když satan ji neustále našepťával, že všechno je marné, ať se vzdá jakékoliv naděje.

Bůh ji na přímluvu Matky Boží skrze modlitbu růžence vyslyšel. A nejen to, dal jí i nový pohled na skutečnost, díky němuž dokázala téměř neuveritelně – odpustit vrahům své rodiny. Říká: „Jak jsem již s radostí prohlásila dříve, získala jsem díky růženci i život, který překonává i mé nejodvážnější sny.“

Nejenže vnitřně odpustila muži jménem Félicien, který zavraždil její matku a bratra, ale šla jej navštívit i do vězení, v němž si odpykával za své zločiny spravedlivý trest. On mlčel, nevěděl, co říct, sám nebyl schopen poprosit Immaculée o odpusťení, nicméně nepochyběl po něm podle autorky „zoufale toužil“. Immaculée píše: „Věděla jsem, že Félicien i já – jak vrah, tak pozůstalá – stojíme na stejně lodi. Pokud má naše země přežít... oba potřebujeme uzdravující sílu Božího odpuštění, abychom mohli jít dál. Félicienovi jsem z celého srdce odpustila. Věřím, že ve svém srdci moje odpuštění přijal. Má duše byla svobodná a mě naplnovala láska k Bohu. Avšak můj život jako člověka, který přežil genocidu, byl teprve na začátku... Věděla jsem však, že tato cesta bude vždy požehnaná, pokud se po ní kráčí s vírou.“

Immaculée díky tomu, že odpustila, neměla problém stýkat se s Hutuy a nezíštně také jim pomáhat, i když jí to její tutsijskí soukmenovci vytýkali, a dokonce ji prohlašovali za zrádkyni. Mnozí Tutsiové totiž na oplátku prováděli Hutuům totéž, co předtím oni jim, jenže obětmi byli často nevinní lidé, kteří s vraždami neměli nic společného. „Nemůžeme všechny nenávidět,“ piše Immaculée. „To není dav vrahů, to není celý kmen.“

Odpuštění však pro Immaculée neznamená zapomenout a nemluvit o tom, čeho je schopen člověk ovládnutý satanskou nenávistí. Kvůli tomu se dostala nakonec i do sporu se svým dobrodincem a zachráncem pastorem Murinzim, který nechtěl, aby se o zločinech Hutuů mluvilo. Autorka píše: „Má rodina je mrtvá

a zaslouží si spravedlnost. Těm, kdo je zavraždili, odpustím ... ale nebudu kvůli nim lhát ... my, kteří známe pravdu, musíme nahlas svědčit! Musíme mluvit za mrtvé, protože nikdo jiný jejich příběh vyprávět nebude!"

LÁSKA ZAČÍNÁ ÚSMĚVEM

Immaculée se také ve svých knihách vyrovnává s otázkami, jež často předkládají lidé, kteří tyto hrůzy na zemi zakusili: „Kde byl Bůh, když se vraždilo? Jak to, že nezasáhl?“ Neskrývá, že sama také měla pochybnosti, zbabila se jich ale díky svému známému knězi Otcí Bugingovi. Ten jí řekl: „Lidé vidí můj kolárek a kříž: ,Kde byl Bůh, když mi zabíjeli rodinu? Kde byl Ježíš, když mi znásilňovali dítě? Proč Bůh opustil Rwanda?... Bůh naši zemi neopustil, Immaculée. Byl tu celou dobu a cítil bolest každé oběti. Stále tu je ... s raněnými, se ztracenými i s těmi, které zdrtil žal. Ano, Rwanda je teď ošklivá, ale Boží krásá je tu stále živá. A ty jí najdeš v lásce... Vrať se do světa a najdi někoho, komu můžeš dát svou lásku. Dej jí někomu, kdo nemá lásku vůbec žádou – bezdomovcům, nemocným nebo sirotkům. Hledej Boží krásu v očích malého chlapce nebo děvčátka. Najdi dítě se zlomeným srdcem a přines mu radost. A nezapomeň – každá láska začíná úsměvem.“

Svědec Immaculée je opravdu strhující. Navzdory krutému údělu, který ji připravili lidé zaslepení nenávistí, dokázala díky křesťanský motivovanému odpuštění najít opravdovou vyrovnanost, schopnost žít a hlásat do celého světa Kristovu lásku.

Cetba knih Immaculée libagizy povzbuzuje k jednomu úžasnemu závěru: Když ona v tak extrémní situaci dokázala odpuštět, nabídnout smíření a najít tak pravý smysl života, proč ne my, kterým nikdo nikoho blízkého nezavraždil? Jak vzdálené jsou všechny naše křivdy, kterými nás zahrnuli druzí, od vyvraždění celé rodiny, již zakusila Immaculée! Ona díky odpuštění našla radost a smysl života. Kéž to nalezneme podobným způsobem i my!

www.immaculata.cz

Ohlášky:

- ✿ Od pondělí 11. V. je povolen počet účastníků bohoslužeb do 100 osob. Vzhledem k tomu, že je potřeba dodržet odstup 2 metry, stále bude počet účastníků nedělních bohoslužeb omezen. Prosím všechny farníky, aby nenavštěvovali bohoslužby v jiných farnostech, pouze ve své domovské!!! Bohoslužby v týdnu již budou dle tradičního pořadu bohoslužeb. Změna bude o nedělích v Hustopečích n/B, kdy ranní mše sv. v 8 hod. bude pouze pro farníky z filiálních vesnic, které patří do farnosti (Dub, Milotice, Poruba a Vysoká – řazeno abecedně) a to v počtu 50 osob. Pro farníky přímo z Hustopečí bude mše sv. odpoledne v 15 hod. – rovněž pouze pro 50 osob. V Černotíně je maximální počet 40 osob. Ve Špičkách 30 osob. V Bělotíně by neměl být problém ani v neděli, za předpokladu, že přijdou pouze místní farníci. Účast na bohoslužbě má přednostně rodina těch, kteří mají intenci. Prosím tedy Vás, kdo máte v neděli danou intenci, abyste co možná nejrychleji, nahlásili počet osob, které se zúčastní bohoslužby pověřené osobě: Hustopeče n/B – P. František (tel. 733 741 614), Černotín – Pavel Šnejdrla (tel. 728 094 708) a Špičky – Karel Humplík (tel. 774 227 943).
- ✿ Prosím ještě jednou všechny farníky, aby se do úplného zrušení omezení počtu účastníků bohoslužeb, neúčastnili mše svatých v jiných farnostech, ale pouze v jejich domácích!
- ✿ Májové pobožnosti: Hustopeče v pátek v 17³⁰ a v neděli v 7³⁰ a v 14³⁰, v Černotíně bude v neděli v 17⁰⁰ hod.
- ✿ Pokladničky postní almužny můžete přinést na mše svatou v neděli 24. května. Vložte do pokladničky také kontakt na potřebné ve vašem okolí.
- ✿ Nabízíme májová čtení, které je možné najít na adrese: www.ihurstopece.cz/obcan/farnost/ke-stazeni/

světlem pro mé nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písma svaté za jeden rok

neděle 17. V.	pondělí 18. V.	úterý 19. V.	středa 20. V.	čtvrttek 21. V.	pátek 22. V.	sobota 23. V.
Mt 1-4	Mt 5-7	Mt 8-10	Reflexe	Mt 11-13	Mt 14-16	Reflexe
Mdr 12-13	Mdr 14-15	Mdr 16-17		Mdr 18-19	Sir 1-2	

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 17. 5. do 24. 5. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
6. neděle velikonoční 17. 5. Sbírka na pronásledované křesťany	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Za † Martu a Antonína Frydrychovy, rodiče a sourozence z obou stran, živou rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Za † Marii Dvorskou, živou a † rodinu a dvo
	Hustopeče	15:00	Za † Ladislava Horáka k nedožitým 90 narozeninám, 2 bratry, sestru, jejího manžela, živou a † rodinu a dvo
Pondělí 18. 5. sv. Jan I.	Špičky	17:30	Za † Vlastimilu Kuchařovou, za rodinu Kuchařovu, Glosovu, Kundrátovu, na poděkování za dar zdraví a Boží požehnání
Středa 20. 5. sv. Klement M. Hofbauer, sv. Bernardin Sienský	Černotín	17:30	Za manžela Vladislava Tomečku, syna Marka a živou rodinu a dvo
Čtvrtok 21. 5. Nanebevstoupení Páně, slavnost	Bělotín	16:30	Na poděkování PB za dar života s prosbou o další Boží požehnání do dalších let
	Hustopeče	18:00	Za živé a † farníky
Pátek 22. 5. sv. Julie	Hustopeče	18:00	Za rodinu Ruskovu, Horáovu, Rušarovu, živou a † rodinu a dvo
			Za Zdislavu a Františka Rušarovy, rodiče z obou stran, sourozence a živou a † rodinu a dvo
Sobota 23. 5. sv. Jan Křtitel de Rossi	Špičky	17:30	Za Anežku Valentovou, manžela, dceru, za živou a † rodinu Hulákovu a Vozákovu
7. neděle velikonoční 24. 5.	Hustopeče	8:00	Za Jarmilu a Františka Blažovy, syna Pavla, Anežku a Václava Trčálkovy, syna Václava, živé a † rodiny a dvo
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Nejdek	11:00	Za živé a † farníky a občany Nejdka
	Hustopeče	15:00	Na úmysl dárce

Tel. na faru: ☎ mobil: **733 741 614**

E-mail: farahustopece@gmail.com <https://www.ihustopece.cz/farnost/>

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 300 kusů. Vydařá
František Antonín Dostál.